

Kako se je Treušnik vozil v Trst

Spisal Janko Mlakar

se ti celo posreči, da se na tla, ne vem, toda to je bila njena skrb, ne pa moja. Bil sem ravno nad Srednami, ko zavoni v Postojni poldne. V mojem žolodu je bilo pa že precej čez, zakaj bil sem še skoraj popolnoma tešč. To in pa črni oblaki, ki so se zbirali nad sv. Trojico, so me napotili, da sem sklenil pustiti v miru sv. Brica.

Spustim se po skalah navzdol in jo pcedim po strmih melu proti Srednam. Ko pridem do vasi, hočem natakni kolar; toda tega namena nisem mogel pri najboljši volji izvršiti. Rad bi tudi poznal tiste, ki zna natakni kolar, če ga nima.

To me pa ni posebno motilo. Kajti bil sem tudi brez kolarja za v vsako še tako odlično družbo. Samo sukni se je pripetila mala nesreča. Hotela je namreč po vsej sili ostati v Nanosovih pečinah. Zato se je tako trdno oprijela nekega grma, da sem moral rabiti silo.

Potegnil sem naprej za seboj sukno, potem pa še rokav, ki je obvisel trdovratno na veji. Sitno je bilo le to, da sem moral potem oblačiti sukno posebej in rokav posebej.

Hlače so se pa ohranile jako dobro v ključu ostremu kamenju, s katerim so prišle v najožjo dotiko. Sicer so imele na zadnji plati precej velika okna, tudi na kolenih je bila tu in tam kaka luknja, spodaj so bile pa le nekaj malega razcefrane; drugače so bile popolnoma cele.

Zato sem bil lahko prepričan, da bo vsak spoznal v meni dekanjskega kaplana iz Postojne, akoravno sem bil brez kolarja.

Mahnem jo torej v edino gostilno v vasi in sedem samozvestno za mizo. Ko pride gospodar v sobo, ga vprašam, če bi dobil lahko kaj kosila.

"Ako hočeš dobiti kaj jesti," pravi mi čemerno, "pojdi v vežo! Tu je za goste, ne pa za berače."

Malo sem se začudil, ko sem zasljal ta pozdrav, zameril mu pa nisem. Kajti ogledalo na nasprotni steni mi je kazalo znojen obraz, razgaljene prsi in odtrgan rokav. Zato sem mu rekel kolikor mogoče prijazno:

"Ne bojte se, plačam vam vse pošteno! Le prinesite mi kaj za med zobe, kajti Nanos mi je napravil veliko lakoto in žejo!"

Mož zagodrnja nekaj v brado o "vsiljivih postopkih" in zapusti sobo. Nato pa pride gospodinja ter prinese kos kruha in četrt vremščine; postavi oboje na mizo in pravi osorno:

"Drugača nimamo nič."

Potem pa izgine za možem v vežo. Sedel sem torej sam, pil tisto kislico in prigrizoval kruh iz prejšnjega meseca. Slo mi je zelo v slast. Kdor ne verjame, naj gre teš iz Postojne ob štiri zjutraj na Nanos, tam naj lovi slepe miši po skalah, opoldne naj se pa zateče v gostilno v Sredne. Videl bo, da se mu v ustih izpremeni najslabša vremščina v najboljši šampanje, in najtrši kruh v medeno potico.

Vendar me je nekaj motilo ves čas; namreč tisto, ki je zunanaj v kuhinji cvrčalo in vselej tako lepo zadišalo, kadarkoli so se odprla sobna vrata.

Ženska radovednost, koliko si bila ti že zaničevana in še boš! Toda naj te vsi teptajo v blato, jaz te bom vedno proslavljal. Kajti tebi se imam zahvaliti, da sem bil deležen tistega, ki je v Srednah pod Nanosom tako glasno cvrčalo in tako prijetno dišalo.

(Dalje prihodnjič)

Profesor Silvo Kranjec: Slovenska zemlja in njena usoda

(Nadaljevanje)

Medtem, ko se je slovensko ozemlje na severu v par stoletjih tako silno skrčilo, je ostala naša zahodna meja v glavnem do najnovejše dobe neizpremenjena. Že ob naselitvi v začetku 7. stoletja je ustavila Slovence ob robu Furlanske nižine, kjer se končujejo zadnji izrastki Alp in Krasi, longobardska vojna granica s svojimi utrdami. Tu poteka naša narodna meja še danes, politična meja je bila pa tudi tukaj nestalna. Sploh je usoda slovenske zemlje, da se njene narodne meje nikoli ne ujemajo z mejami političnih enot, katerim pripada. Pri tem lahko izrazimo kvečjemu južnovzhodne meje proti Hrvaški, toda tu je ravno politična meja šele ustvarila narodno. Tega je kriva geopolitična lega Slovenije, ki jo je že njen prvi pesnik do oro označil, ko je dejal, da: "v srcu Evrope leži." Če je naša zemlja v mnogem oziru res srce Evrope, moramo žal reči, da je sama brez srca, to se pravi, brez izrazite osrednje pokrajine, ki bi mogla prevzeti vlogo središča ali jedra, okrog katere bi nastala večja in stalnejša politična tvorba. Zato smo bili Slovenci kot malokatekci narod na svetu vedno razdeljeni in zato je razumljivo, da je postal, brž ko smo se kot narod dobro zavedeli, naš, še vedno neizpolnjeni politični program — "Zedinjena Slovenija."

Ob naselitvi je bilo naše ozemlje že zaradi veliko večjih gozdov in močvirij še bolj razbito v posamezne dele. S tem je pospeševalo politično razcepljenost, ki je pod frankovsko-nemškimi jarmom v dinastičnem interesu tujih fevdalcev vedno bolj napredovala. Brž ko je bilo pod Karlom Velikim vse slovensko ozemlje združeno v eni državi, ga je že presekala meja med Vzhodno in Furlansko marko, ki je šla približno ob Dravi in Rabi. Po ponesrečenem uporu Ljudevita Posavskega so se zgodile še bolj korenite izpremembe. Slovenci smo izgubili notranjo samopravo in prišli pod frankovske grofe. V varstvo pred novimi uporami pa tudi pred bojevitimi Bolgari, je kralj Ludovik Nemški leta 828 preuredil ozemlje na vzhodni frankovski meji. Razdelil ga je na štiri kraje: Furlanijo, Istro, Posavsko krajino (kasnejšo Kranjsko) in Dolenjo Panonijo. Za tem obmejnimi pasom sta bili pa Karantanija in Zgornja Panonija. Ker sta bili Furlanija in Istra

podrejeni Italiji, ostale kraje pa Vzhodnofrankovski državi (kasnejši Nemčiji), kar je potrdila delitev frankovske države med tri brate leta 843 v Verdunu, je bila Slovenija prvič razdeljena med dve državi. Značilno je, da je šla meja med italijanskim in nemškim delom skoraj ravno tam, kjer gre današnja meja med Italijo in Jugoslavijo. K sreči se pa srednje frankovska država, ki je obsegala Italijo in ozek pas dežel ob rhonesko-renski črti, ni dolgo vzdržala. Po njenem razpadu je postala Italija del Nemčije, kjer smo bili poslej združeni skoraj vsi Slovenci. Medtem se je na razdeljeno Slovenijo vsul val nemške kolonizacije, ki jo je za nekaj časa prekinila osamosvojitev Panonskih Slovencev pod Koceljem. Ta je ustvaril zadnjo samostojno slovensko državo. Toda trajala je le dobro desetletje, že leta 874 izgine. Kocelj in Nemci se vrnejo v Panonijo, odkoder se morajo pa kmalu umakniti pred Madžari.

Madžarski navalni in naseljevalski Madžarov leta 896 so grozečo germanizacijo zaustavili za dobroga pol stoletja. Po svojih gorah zavarovana Karantanija je madžarski pritisk najmanj čutila in po zmagi nad Madžari je ona prevzela vodstvo vojaško organiziranega mejnega pasu, ki ga je tvorila vrsta mejnih krajev od Donave noter v Furlanijo. K tej Veliki Karantani so spadale: Karantanska marka ob srednji Muri (kasneje nazvana — Štajerska), Ptujška marka, Savinjska marka, Kranjska, Istrska in Furlanska marka. S to ureditvijo je bila Slovincem na dveh straneh zarezana usodna meja Slovinci onstran Mure so ostali v Ogrski državi in bili skoraj tisoč let ločeni od nas, onstran južnovzhodne meje teh mark pa so se kajkavci razvili v Hrvate. Vendar je bilo vsaj ostalo slovensko ozemlje združeno v Veliki Karantani, ki je bila kmalu nato ločena od Bavarov in dobila samostojnega vojvoda.

Samo po sebi bi bilo mogoče, da bi se sedaj razvila iz nje Velika Slovenija. Toda interesi nemške države in njenih glavarjev so morali tak razvoj preprečiti, kar je bilo tem lažje, ker je z nemškimi priseljevanjem napredovala tudi germanizacija. Ko je nemški kralj iz nezaupnosti do koroških vojvod že v začetku 11. stoletja odločil od Karantanije njene vzhodne marke in jih podredil naravnost kroni, je bila razdrobitev slovenske zemlje dovršena. Iz teh mark so se polagoma razvile samostojne dežele in se osamosvojile od svoje matice Karantanije, iz Slovencev pa so nastali Kranjci, Korošci, Štajerci itd. Podoben

je bil politični razvoj v Furlaniji, Istri in na Krasi, kjer so bili glavni gospodarji oglejski patriarhi in goriški grofje. Ker so bili ti večji politični teritoriji preluknjani še od številnih bolj ali manj samostojnih svetnih in cerkvenih gospočin, je razdrobitev slovenske zemlje v visokem srednjem veku dosegla svoj višek. Različni gospodje so skušali čim več tega ozemlja združiti v svojih rokah, kar se je nazadnje posrečilo Habsburžanom. Ti so z vedno novimi pridobitvami razširjali meje naših dežel, zlasti Kranjske, ki je ob koncu srednjega veka segala do Soče in morja. Tako smo Slovenci po večini dobili enega gospodarja, je skrajnemu zahodnemu delu je zavladovala beneška republika, ki je izpodrinila posvetno oblast oglejskih patriarhov.

(Dalje prihodnjič.)

Nastarejša in najzvestejša hčerka Francije

Bilo je 10. decembra, 1935, ko je francoski parnik "Columbia" zapustil pristanišče La Havre. Ladjaja je bila slavnostno okrašena, velika trikolora se je vila na njej v družbi z grbi in zastavami francoskih provinc in kolonij. Na krovu je bila godba in je igrala marsiljezo, ko je odhajala ladja iz pristanišča proti Antilom.

Med potniki so bili člani bojeviških organizacij, oficirji in visoki uradniki kolonijalne uprave. Ko je vozila "Columbia" po srednje-ameriških vodah in je obiskala povrsti otoke Martinique, Gvadelupa in Guajano, so jo povsod slavnostno pričakali in pozdravili, otroci vseh barv so prepevali in plešali, po pristaniščih so odmevali slavnostni govori, tekeli je šampanjec, lepe gospe na Antilih so prepevale in metale cvetlice na ulice. Tako so praznovali 300-letnico, odkar so Antili francoske.

Ta stara, zvesta francoska posest v Srednji Ameriki nam je bolj malo znana. Vemo pač, da so imeli Francozi za časa Ludovika XIV. velik del Amerike, Kanado in kraje ob Missouriju, pa so zgubili prvo v sedemletni vojni z Angleži, drugo pa so v prejšnjem stoletju prodali Združenim državam. Ostalo jim je le majhno otočje: Saint Pierre pri Novi Fundlandiji ter Martinique in Gvadelupa v Antilih.

Med otokom Martinique in Francijo v ladi izredno lepo razmerje. V odnosih jih med temi kolonijami in Francijo prevladuje tako prijateljstvo in ljubezen, ki jo le redko najdemo v zgodovini odnosov med gospodujočimi državami in kolonijami. Črnci na teh otokih še danes niso pozabili, da je bila Francija prva evropska država,

ki ni proti suženjstvu samo govorila, temveč ga je dejansko tudi odpravila. Niso še pozabili, da je Francija skozi celo 18. stoletje ustvarila na Antilah šole, cerkve, bolnišnice, da jih je učila obrti in gospodarstva, jim gradila ceste in delavnice, jim pošiljala zdravnike, misijonarje, inženirje, učitelje in gospodarje, ki so šli v stotinah in tisočih na Antile ter tam pobijali bolezni, mrčes in širili kulturo med ljudstvom.

Ko so Francozi spoznali, da je zelo njihovo delo med ljudstvom odobravanje, so se še bolj trudili. Domače sinove so začeli pošiljati v Francijo. Že v časih francoske revolucije so se borili ti ljudje v francoski vojski na veliko začudenje Angležev, Prusov in Avstrijcev.

Napoleon, ki je imel sam za ženo Josephine, hčerko Antilov, je povzdignil 12 martinških vojakov v častnike. Antilski sinovi so imeli kmalu dostop v francosko vojsko, upravo, parlament, mornarico in v duhovske poklice.

Mnogo francoskih umetnikov ima na Antilih svojo domovino. Najbolj znan je Aleksander Dumas, pisec "Treh mušketirjev."

DELO DOBIJO

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(299)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.

Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.
Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wayne Rd., Rocky River.
Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu

se ne prigrasite

Employment Office priort

od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan

razen v nedeljo

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(296)

V BLAG SPOMIN -
PRVE OBLETNICE SMRTI PRE-
LJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA OČETA

Frank Stanonik

ki so zaspali večno spanje
dne 16. decembra, 1942

Mesec december je zopet v deželi,
zgodnje se zime razsijple že kras,
tudi pa na ne moremo biti veseli,
ker je najtuznejši mesec za nas.

Ker nam je veselje zagrenilo,
ko vrel nam je dragi zaklad,
starše drage smo v njem izgubili,
na vas "rob danes spomni hite.

Zalutajoč ostali!

SINOVA in HČI.

SINAHE in ZET.

Cleveland, O., 16. decembra, 1943.

MALI OGLASI

Pozor, gospodinjel!

Naprodaj je nov kabinet sink,
predvojni izdelek; rabljen Singer
električni stroj, predelan za
na električni pogon; malo rabljena
kuhinska peč na premog
in drva. Vprašajte pri

Oblak Furniture
6612 St. Clair Ave.
(Dec. 10, 14, 16.)
HE 2978

RE-NU AUTO BODY CO.
982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNICK — M. ZELEDKO
Glenview 3830.

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
ENdcoot 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigriz.
Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

East 61st St. Garage
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje
vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
IVanhoe 2237
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Dober kup
Naprodaj je električna hladilnica
(Beverage cooler), sink
(stainless) za baro in cash register.
Vse v prvovrstnem stanju.

Oblak Furniture
6612 St. Clair Ave.
HE 2978
(Dec. 10, 14, 16.)

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša za 2 družini na E.
73. St. in St. Clair Ave. Furnez, 2 gara-
že. Se lahko takoj vseele. Cena
tamo \$4.500. Prinesite arš s seboj na
1113 Myron Ave., tel. HE 6054. (296)

Pomagajte Ameriki, kupujte
obrambene bonde in znamke.

Kljub temu, da je dovolj muškov, pa vedno še ni nič odveč te pečenke na trgu. Temu je krivo pomanjkanje delovnih moči. Kol nam kaže gornja slika, imajo klavničarje v St. Paulu, Minn. precej težje. Lastniki klavnic apelirajo na farmarje, da malo počakajo z dovažanjem, da se najprej spravi s poti, kar je sedaj v hlevih klavnice.

Zopet bomo prodajali vino!

Od 20. decembra pa do konca tega leta bomo zopet prodajali iz naše vinske kleti vino na galone. Kdor hoče torej dobro kapljico, naj se oglasi pravočasno.

RUDY BOŽEGLAV WINERY

6010 St. Clair Ave.

MISTERIJA

ROMAN

Pol ure pozneje so zaprli Miss Ellen, ki še ni bila prišla k zavesti, v prazno kabino na "Morski lastovki," katere moštvo je ladjo mrzlično naglo pripravljalo za odhod.

Na poveljnikovem mostu je Misterija dobila kapetana Bazila; stari mornar je bil naravnost divji.

—Moram vam povedati, je dejal nejevoljno Misteriji, da se je v vaši odsotnosti nekaj dogodilo. Nekdo je bil skrit v notranjosti ladje. Saj veste, da včasih reveži to napravijo, da jim ni treba plačati vožnje.

Misterija je namršila obrvi. —Ali ste zgrabili tega človeka? je vprašala.

—Ni bilo mogoče, je osramočeno zamrmral kapetan. Vse moštvo se je spravilo na lov nanj. Umaknil se je slednjič na vrh jarmorba in od tam se je v velikanskem skoku zagnal v Temzo in izginil v kalni vodi. Slednjič se je za trenutek pokazal, pa že mnogo dalje in koj nato se je spet potopil. Ni bilo mogoče, ga zasledovati sredi množice zasidranih ladij.

—Kakšen pa je bil? je vprašala Misterija, ki je postala zamišljena.

—Vsekakor je bil zelo mlad in izredno krepak. Niti izvežban telovadec bi si ne bil upal iz tako višine in tako elegantno skočiti v vodo. Od nog do glave je bil oblečen v tesno se ga oklepajoč triko, ki mu je puščal vso svobodo gibanja.

—Vraga! je jezno vzdiknila mlada žena. To je bil Lionel

Brady! Nihče drugi kot on. Lionel Brady, o katerem sem mislila, da se nahaja v San Francisku!

—Niste se zmotili, je dejal Nathan, ki je bil ravnokar prišel iz spodnjega dela ladje na krov in čul zadnji Misterijin stavek. Ravnokar sem se prepričal o tem. Mornarji so mi doli pokazali velikanski zaboj, ki je v notranjosti urejen kot kabina in v katerem se je menda naš neprijatelj skrival.

Kapetan Bazil je zardel kot solarček, ki so ga ujeli na laži; stiskal je roke v žepih in ni vedel, kam bi se dejal in kaj bi rekel. Najprej Misterija in Nathan nista opazila njegove zmedenosti, ki pa je bila očitna.

—Ali ste prepričani, da je to Brady? je trpko vprašala Misterija.

—O tem ni niti najmanjšega dvoma, je dejal Nathan. Tu imate ovitek pisma, ki ga je pozabil na svojem begu. Sreča je, da smo mogli odvesti malo Terryjevo, predno nas je mogel pri tem ovirati.

Misterija je postrani vrgla pogled na kapetana Bazila in takoj je razumela, kako vlogo je bil moral igrati pri ukrcaju Lionela.

—Kaj, kapetane? je dejala z grenko ironijo. Ali ste morda izdajalec? Hočem, da mi na mestu razložite, kako je prišel ta zaboj na krov "Morske lastovke."

Kapetan Bazil ni takoj spravljal v red svojih misli.

—Čisto obupan sem nad tem,

kar se je pripetilo, je dejal jeclaje; stvar me silno jezi, toda jaz nisem kriv. Ali je moja krivda, če mi je moj pomorski agent Becker naprtil to vražjo škatljo, o kateri je dejal, da je polna knjig in tajnih dokumentov?

Potem je pa naenkrat spreminil svoj glas in rekel sirovo:

—Sicer pa, če niste zadovoljni, se zadeva lahko prav kratkim potom uredi: ločimo se! Poiščite si koga drugega, da vam pomaga pri vašem poslu, katerega naj vrag razume in pri katerem mi prete najmanj vesala. Tristo zelenih! Prvič se je danes pripetilo, da me kdo na krovu moje ladje napade in to celo ženska!

Premeten možak je takoj spoznal, da Mygali sedaj potrebujejo bolj kot sploh kdaj njega in njegovo ladjo in da so mu izročeni na milost in nemilost. Misterija je premišljevala trenutek in spoznala, da je močnejši od nje.

—Ne razburjajte se, kapetan Bazil, je dejala prijazno. Verjamem vam, da niste vedeli za vsebino zaboja; toda mislim, da vam dovolj plačujem, da ne boste pomagali mojim sovražnikom.

Bazil, ki se je na videz malo pomiril, je odšel v svojo kabino in prinesel tovrstni list za zaboj, izstavljen od pomorskega agenta Beckerja. Misterija mu je verjela ali se pa vsaj delala, kot bi verjela. Vedela je, da je vsaka minuta dragocena, tembolj, ker je bil Lionel tu v Londonu in je morda vedel del njih skrivnosti.

—Oprostite mi, je rekla. Vidim, da so vas prevarali. Ne govoriva več o tem! Požurite se, da "Morska lastovka" čim hitreje odpluje.

—Zapovedali ste mi, da moramo odpotovati v dveh urah. To je prekratek čas. Nimam niti dovolj vode, niti dovolj živeža za daljše potovanje.

—Kaj zato! Odpotovati moramo takoj. Pristali bomo v kakšni drugi luki, da nakupimo živeža in natovorimo vodo. Tu imate bankovec za sto dolarjev za moštvo, da se vse hitro pripravi.

Kapetan Bazil se je uklonil temu dokazu in prej kot v dveh urah je "Morska lastovka" splavala po Temzi navzdol.

Misterija pa še ni ničesar rekla, kam se peljejo...

DESETO POGlavJE

Znak pajka

John Terry je bil dobro znan v finančnih krogih. Zato ga je eden glavnih uradnikov Scotch Commercial Banke spoštljivo sprejel in vedel v posebno čakalnico, ki je rezervirana le za najboljše klijente. Pet minut pozneje ga je sprejel direktor. Ta se je zelo začudil, ko je videl pismo, ki ga je bil prejel bankir.

—To pismo ni napisal noben naših uradnikov, je izjavil. Ni ma niti žiga naše banke, niti tekoče številke. Gotovo vas je nekdo prevaral in vam je pisal na papirju naše banke, katerega si preskrbeti ni ravno težko.

—Obžalujem, da sem vas motil, je odvrnil uljudno John Terry; toda sprašujem se, s kakim namenom je bilo napisano to pismo?

—Po mojem mnenju, je dejal direktor, ki je spremljal svojega gosta do velike veže, ni treba pripisovati temu pismu nikake važnosti. Nekdo se je hotel tako na bedast način pozabavati.

John Terry je vznemirjen sedel v svoj avto. Mudilo se mu je domov.

Lakaj Rakham, ki je bil ponižen in uljuden kot vedno, je prišel odpret svojemu gospodarju.

—Ni bilo nikogar? je vprašal John Terry.

—Nikogar, je odgovoril nesramno Rakham.

Bankir je stopil v svojo sobo. Bila je še v neredu, v katerem so jo zapustili ulomilci. Takoj je opazil acetilenski aparat, ki so ga zapustili. Na vratih blagajne pa so zevale globoke zareze, ki jih je napravil plamen. V prvem trenutku je občutil veliko zadovoljstvo, ko je spoznal, da se ulomilec ni posrečilo udreti v blagajno. Pozvonil je lakaju. Rakham se je prikazal, na videz zelo miren, v resnici pa silno razburjen. John Terry je z roko pokazal na blagajno.

—Kaj pomeni to? je vprašal resno.

—Resnično... ne vem... je jecljal lakaj in pobledel; ničesar nisem videl, ničesar slišal...

—Res čudno! je zamrmral John Terry in sumljivo pogledal roparja. To stvar bo treba razjasniti... Kje je Ellen?

—Miss Ellen ni zapustila svojih sob. Ali naj grem in jo prosim, da pride sem.

John Terry ni odgovoril. Pogled mu je padel na pismo, ki ga je bila Misterija pustila na njegovi pisalni mizi.

Kar zablistalo se mu je pred očmi in mislil je, da se zgrudi, ko je čital:

"Mygali so odvedli Vašo hčer in Vam jo vrnejo le, ako jim izročite Budhin demant."

Kot podpis je bil v sirovih potezah narisana pajek.

John Terryju se je zdelo, da se zemlja pogreza pod njim in zmešlilo se mu je pred očmi. Zgrudil se je v velik naslonjač, ki je stal v njegovi delavnici.

—To je nemogoče! je vzdiknil obupno in pri tem popolnoma pozabil na Rakhamovo prisotnost. Tega Budhinega demanta nimam, ki ga Mygali zahtevajo od mene. In sploh ga nisem nikoli imel! Če hočejo denarja, jim ga dam, toliko, kolikor hočejo. Toda naj mi vrnejo otroka!

Strašni dogodek je zadel starca v srce. Nekaj minut se v svoji žalosti ni ganil.

Takoj je spoznal, da so mu

pisali pismo na papirju Scotch Commercial Banke samo zato, da gre od doma za tričetrt ure.

Cesar pa ni razumel, je bilo, da zahtevajo roparji od njega nekak Budhin demant, o katerem še nikoli ni ničesar čul. Če bi zahtevali katerokoli vso, bi jo plačal, a tako... Misli je, da zblazni.

In vendar se je moralo kaj storiti. Vsaka minuta ga je bolj oddaljevala od hčerke in dajala večjo varnost napadalcem. John Terry se je dvignil in zaklical Rakhamu, ki ni bil zapustil sobe:

—Idite k Melleju in recite mu, naj vse svoje delo pusti in nemudoma pride k meni.

—K detektivu Melleju?

—Da, pa požurite se! Čakam ga tu. Recite mu, da mora priti takoj, gre za življenje ali smrt.

Lakaj je izginil in zapustil svojega gospodarja v obupu.

(Dalje prihodnjije)

Kupujte vojne bonde!

CLEVELAND ORCHESTRA
ERICH LEINSDORF, dirigent
SEVERANCE DYORAN:
Četrtek, 16. decembra, 8:30
Sobota, 18. decembra, 8:30
DOROTHY MAYNOR, sopran
V SEVERANCE HALL, CE 7300

Sedaj je čas, da pregledate avto. Ta oglas ima namen, da imate svoj star avto v porabni službi v vojnem času.

To je način kako STARTATE SVOJ AVTO v mrzlem vremenu

Ako imate choke na roko, potegnite ga ven okrog $\frac{3}{4}$ dolžine.

... ter potegnite ven nekako napol ročni throttle.

Potisnite notri pedal clutcha in sicer do konca.

To pomaga starterju, da obrne motor, ne da bi obrnil kolesje.

Predno zabrnete ignition, pritisnite na starter.

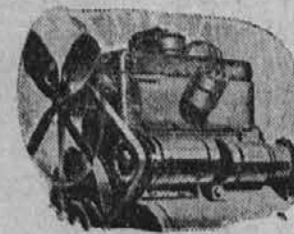
... obrnite motor parkrat, d abodo cilindri bolj prijeti. (Ako imate avtomatični choke, pritisnite parkrat na accelerator)

Sedaj — zabrnete ignition in pritisnite na starter.

Ko motor zastarta, počasi potisnite notri choke in throttle

Naj se motor segreje, predno avto odpeljete.

Toda nikoli ne gonite motorja z vso silo. Naj dela počasi v začetku, s čemer se motor varčuje.

Da ložje začnete, rabite zimsko lahko olje.

Olje, ki rado teče v mrzlem vremenu, dovoli kolesju hitreji obrat in namaže hitreje.

FREE

USE THE COUPON BELOW

Virginia Roberts

PHOTO-METHOD FOR BREAD MAKING

and **OCCIDENT Enriched FLOUR**

"YOU CAN BAKE GOOD BREAD THIS WAY... WE GUARANTEE IT!"

Action photos show how to make bread, step by step. Every picture is accompanied by easy-to-understand directions, making each step perfectly clear. Follow the pictures—follow the directions—we guarantee your baking results.

BEGINNERS! SUCCESS GUARANTEED!

Making bread by the Photo-Method is always a success... the first time and every time. Your results are guaranteed by us. "You can't fail!"

IMPROVE YOUR BREAD!

Even experienced bread makers find the Photo-Method valuable. It teaches them professional tricks, modern improvements—adds to their own baking secrets.

GET YOUR FREE COPY OF VIRGINIA ROBERTS PHOTO-METHOD for BREAD MAKING

*Reg. U.S. Pat. Off.

GUARANTEE

In your own kitchen, using your stove and your utensils, the quality of Occident Flour is guaranteed to be sufficiently superior to be immediately noticeable. If, after so many bakings as you please with Occident Flour, you are not completely satisfied with the results, return the unused portion to your dealer and he will refund your entire purchase price.

Virginia Roberts, Occident Home Baking Institute, Dept. 1-17, Minneapolis, Minn.

Please send me a copy of your Photo-Method for Bread Making. I want to learn how to bake bread. I want to improve my bread making technique.

Name.....

Address.....

City..... State.....

Tunajte na vaš

SOHIO REPORTER

za novice

4 KRAT DNEVNO

WTAM

Cleveland

7:45 A. M.
12:00 popoldne
6:00 P. M.
10:30 P. M.

Published by
THE STANDARD OIL CO.
(OHIO)

BUY MORE WAR BONDS—SOHIO FOR YOUR CAR FOR YOUR COUNTRY